

ब्राह्मण जीवन- बाबासँग सर्व सम्बन्ध अनुभव गर्ने जीवन

आज बापदादा आफ्ना अनेक पटक मिलन मनाउने, अनेक कल्पदेखि मिल्ने बच्चाहरूसँग फेरि मिलन मनाउन आउनु भएको छ। यो अलौकिक, अव्यक्त मिलन भविष्य स्वर्गमा पनि हुन सक्दैन। केवल यस समयमा यो युगलाई वरदान छ- बाबा र बच्चाहरूको मिलनको, त्यसैले यो युगको नाम नै छ संगमयुग अर्थात् मिलन मनाउने युग। यस्तो युगमा यस्तो श्रेष्ठ मिलन मनाउने विशेष पार्टधारी तिमी आत्माहरू हो। बापदादा पनि यस्ता करोडौंमा कोही श्रेष्ठ भाग्यवान आत्माहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ र स्मृति दिलाउनुहुन्छ। सुरुदेखि अन्त्य सम्मको कति स्मृति दिलाउनु भएको छ! याद गर्यौं भने लामो लिस्ट निस्कन्छ। यति स्मृति दिलाउनु भएको छ, जुन तिमीहरू सबै स्मृति-स्वरूप बनेका छौ। भक्तिमा तिमी स्मृति स्वरूप आत्माहरूको यादगार रूपमा भक्तहरूले पनि हर समय स्मरण गरिरहन्छन्। तिमी स्मृति स्वरूप आत्माहरूको हरेक कर्मको विशेषताको स्मरण गरिरहन्छन्। भक्तिको विशेषता नै स्मरण अर्थात् कीर्तन गर्नु हो। स्मरण गर्दागर्दै मस्तीमा कति मग्न हुन्छन्। अल्पकालको लागि तिनीहरूलाई पनि अरु कुनै सुध-बुध रहँदैन। स्मरण गर्दागर्दै त्यसमा नै हराउँछन् अर्थात् लवलिन हुन्छन्। यो अल्पकालको अनुभव ती आत्माहरूको लागि कति प्यारा र न्यारा हुन्छ! यस्तो किन हुन्छ? किनकि जुन आत्माको स्मरण गर्छन् ती आत्मा स्वयं पनि बाबाको स्नेहमा लवलीन रहेका हुन्छन्, बाबाको सर्व प्राप्तिमा सदा हराएका हुन्छन् त्यसैले यस्ता आत्माहरूको स्मरण गर्नाले ती भक्तहरूलाई अल्पकालको लागि तिमी वरदानी आत्माहरूद्वारा अञ्जलीको रूपमा भए पनि अनुभूति प्राप्त भएको हुन्छ। त्यसैले सोच, जब स्मरण गर्ने भक्त आत्माहरूलाई पनि यति अलौकिक अनुभव हुन्छ भने तिमी स्मृति-स्वरूप, वरदाता, विधाता आत्माहरूलाई वास्तविक जीवनमा कति अनुभव मिल्छ होला! यसै अनुभूतिमा सदा अगाडि बढ्दै जाऊ।

हर कदममा भिन्न-भिन्न स्मृति-स्वरूपको अनुभव गर्दै जाऊ। जस्तो समय, जस्तो कर्म त्यस्तै स्वरूपको स्मृति प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर। जस्तै अमृतबेला, दिनको आरम्भ हुनासाथ बाबासँग मिलन मनाउदा- मास्टर वरदाता बनेर वरदाताबाट वरदान लिने श्रेष्ठ आत्मा हुन्छौ, सिधै भाग्य-विधाताद्वारा भाग्य प्राप्त गर्ने पदमापदम भाग्यवान आत्मा हुँ- यो श्रेष्ठ स्वरूपलाई स्मृतिमा ल्याऊ किनभने वरदानी समय छ, वरदाता विधाता साथमा हुनुहुन्छ। मास्टर वरदानी बनेर स्वयं पनि सम्पन्न बनिरहेका छौ र अन्य आत्माहरूलाई पनि वरदान दिलाउने वरदानी आत्मा हो- यो स्मृति स्वरूपलाई प्रत्यक्ष गर। यस्तो होइन- यो त हुँ नै। तर भिन्न-भिन्न स्मृति स्वरूपलाई समय प्रमाण अनुभव गर्यौं भने अत्यन्तै विचित्र खुसी, विचित्र प्राप्तिहरूको भण्डार बन्ने छौ र सदैव दिलबाट प्राप्तिमा गीत स्वतः नै अनहद शब्दको रूपमा निस्किरहन्छन्- “जे पाउनु थियो त्यो पाएँ.....”। यसै प्रकारले भिन्न-भिन्न समय र कर्म प्रमाण स्मृति स्वरूपको अनुभव गर्दै जाऊ। मुरली सुन्दा यो स्मृति रहोस्- मेरो ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन हो अर्थात् भगवानको विद्यार्थी हुँ, स्वयं भगवान् मलाई पढाउन परमधामदेखि आउनु भएको छ। यही विशेष प्राप्ति हो जुन स्वयं भगवान् आउनुहुन्छ। यही स्मृति स्वरूपमा जब मुरली सुन्छौ तब कति नशा हुन्छ! यदि साधारण रितिले नियम प्रमाण सुनाउनेले सुनाइरहेका छन् र सुन्नेले सुनिरहेका छन् भने त्यति नशा रहँदैन। तर हामी भगवानका विद्यार्थी हौ- यो स्मृतिलाई स्वरूपमा ल्याएर सुन्यौ

भने मात्र अलौकिक नशाको अनुभव हुन्छ। बुझ्यौ?

भिन्न-भिन्न समयको भिन्न-भिन्न स्मृति-स्वरूपको अनुभवमा कति नशा होला! यसरी सारा दिन हरेक कर्ममा बाबाको साथमा स्मृति-स्वरूप बनेर चल- कहिले भगवानको सखा वा साथी रूपको, कहिले जीवन साथीको रूपको, कहिले भगवान् मेरो मुरब्बी बच्चा हुनुहुन्छ अर्थात् सबैभन्दा पहिलो हकदार वा पहिलो वारिस हुनुहुन्छ। यस्तो सुन्दर र अत्यन्तै लोयक बच्चा हुँदा माता-पितालाई कति नशा हुन्छ- मेरो बच्चा कुलको दीपक हो वा कुलको नाम प्रख्यात गराउनेवाला हो भन्छन्। जसको भगवान नै बच्चा बन्नुहुन्छ भने उसको नाम कति प्रख्यात हुन्छ होला! उसको कुलको कति कल्याण हुन्छ होला! त्यसैले जब कुनै दुनियाँको वातावरणले अथवा भिन्न-भिन्न समस्याले अलिकति पनि आफूलाई एकलो वा उदास अनुभव गर्छौं तब यस्तो सुन्दर बच्चाको रूपले खेल, सखा रूपले खेल। कहिलेकाहीँ थकाइलाग्दो भने आमाको रूपमा काखमा सुत्, त्यहीँ समाहित होऊ। कहिलेकाहीँ दिलशिकस्त हुँदा सर्वशक्तिवानको स्वरूपले मास्टर सर्वशक्तिवानको स्मृति-स्वरूपको अनुभव गर्यौं भने दिलशिकस्तबाट दिलखुश हुन्छौ। भिन्न-भिन्न समयमा भिन्न-भिन्न सम्बन्धले, भिन्न-भिन्न आफ्नो स्वरूपको स्मृतिलाई प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर्यौं भने बाबाको सदा साथको स्वतः अनुभव गर्नेछौ र यो संगमयुगको ब्राह्मण जीवन सदा अमूल्य अनुभव भइरनेछ।

अर्को कुरा- यतिका सर्व सम्बन्ध निर्वाह गर्नमा यति व्यस्त हुन्छौ, जसले गर्दा मायालाई आउने फुर्सत नै मिल्दैन। जसरी लौकिकमा ठूलो प्रवृत्ति भएकाहरूले सदैव यही भन्छन्- प्रवृत्ति सम्हाल्न यति व्यस्त हुन्छौं, जसले गर्दा अरु कुनै कुरा याद नै रहँदैन किनकि धेरै ठूलो प्रवृत्ति छ। त्यसैगरी तिमी ब्राह्मण आत्माहरूको प्रभुसँग प्रीत निर्वाह गर्न प्रभुको प्रवृत्ति कति ठूलो छ! तिम्रो प्रभु-प्रीतको प्रवृत्ति सुत्दा पनि चल्छ। यदि योगनिद्रामा हुन्छौ भने तिम्रो निद्रा होइन त्यो योग निद्रा हुन्छ। निद्रामा पनि प्रभु मिलन मनाउन सक्छौ। योगको अर्थ नै हो मिलन। योगनिद्रा अर्थात् अशरीरौपनको स्थितिको अनुभूति। यो पनि प्रभु-प्रीत हो नि। त्यसैले तिम्रो जस्तो ठूलो प्रवृत्ति कसैको पनि छैन। एक सेकेण्ड पनि तिम्रीहरूलाई फुर्सत छैन किनकि भक्तिमा पनि भक्तको रूपमा गीत गाइरहन्थ्यौ- धेरै दिनपछि प्रभु हजुर मिल्नु भएको छ भनेर, त्यसैले गनि-गनि हिसाब पूरा गर्छु। अर्थात् एक-एक सेकेण्डको हिसाब लिनेवाला हौ। सारा कल्पको मिल्ने हिसाब यो छोटो जन्ममा पूरा गर्छौ। पाँच हजार वर्षको हिसाबले यो छोटो जन्म केही दिनको हिसाब मात्र भयो नि। त्यसैले थोरै दिनमा यति लामो समयको हिसाब पूरा गर्नु छ त्यसैले भनिन्छ- श्वास-श्वासमा स्मरण गर। भक्तहरूले स्मरण गर्छन् र तिम्रीहरू स्मृति स्वरूप बन्छौ। त्यसैले तिम्रीहरूलाई सेकेण्ड पनि फुर्सत हुन्छ त? कति ठूलो प्रवृत्ति छ! यो प्रवृत्तिको अगाडि ती साना प्रवृत्तिले आकर्षित गर्दैनन् र सहज, स्वतः नै देह सहित देहका सम्बन्ध र देहका पदार्थ वा प्राप्तिबाट नष्टोमोह, स्मृति-स्वरूप हुन्छौ। यही अन्तिम परीक्षाले मालाको नम्बरवार दाना बनाउनेछ।

जब अमृत बेलादेखि योग निद्रासम्म भिन्न-भिन्न स्मृति स्वरूपको अनुभवी हुन्छौ तब दीर्घकालको स्मृति-स्वरूपको त्यही अनुभवले अन्त्यमा स्मृति-स्वरूपको परीक्षामा सम्मान सहित पास गराइदिन्छ। अत्यन्तै रमणीक जीवनको अनुभव गर्नेछौ। जीवनमा हरेक मनुष्य आत्माको रुचि भेराइटी होस्- यही चाहन्छन्। त्यसैले सारा दिनमा भिन्न-भिन्न सम्बन्ध, भिन्न-भिन्न स्वरूपको भेराइटी अनुभव गर। जसरी दुनियाँमा पनि भन्छन् नि- पिता त चाहिन्छ नै तर पिताको साथमा यदि जीवन-साथीको अनुभव भएन भने पनि जीवन अधुरो सम्झिन्छन्, बच्चा भएन भने पनि जीवन अधुरो सम्झिन्छन्। हरेक सम्बन्ध भयो भने मात्र सम्पन्न जीवन

सम्झन्छन्। त्यसैले यो ब्राह्मण जीवन पनि भगवानसँग सर्व सम्बन्ध अनुभव गर्ने सम्पन्न जीवन हो। एउटा सम्बन्धको पनि कमी नगर्नु। एउटा सम्बन्ध पनि भगवानसँग कम भयो भने कुनै न कुनै आत्माले त्यो सम्बन्धबाट आफूतर्फ खिच्नेछ। जसरी कति बच्चाहरूले कहिलेकाहीँ भन्छन्— बाबाको रूपमा त हुनुहुन्छ नै तर सखा-सखी अथवा मित्रको त सानो रूप हुन्छ नि, त्यसको लागि त आत्मा चाहिँन्छ किनकि बाबा त ठूलो हुनुहुन्छ नि। तर परमात्माको सम्बन्धको बीचमा कुनै पनि सानो वा हुल्का आत्माको सम्बन्ध मिसियो भने “सर्व” शब्द समाप्त हुन्छ र यथाशक्तिको लाइनमा आउँछौं। ब्राह्मणहरूको भाषामा हरेक कुरामा “सर्व” शब्द आउँछ। जहाँ “सर्व” हुन्छ त्यहाँ नै सम्पन्नता हुन्छ। यदि दुई कला पनि कम भयो भने अर्को मालाको दाना बन्छौं त्यसैले सर्व सम्बन्धले सर्व स्मृति-स्वरूप बन। बुझ्यौं? जब भगवानले स्वयं सर्व सम्बन्धको अनुभव गराउन चाहनुहुन्छ भने त्यो चाहनालाई स्वीकार गर्नु त पर्यो नि। यस्तो सुनौलो अफर भगवान र यस समय सिवाय, न कहिल्यै र न कसैले गर्न सक्छ। कोही पिता पनि बनोस् र बच्चा पनि बनोस्— यस्तो हुन सक्छ? यो एउटैको महिमा हो, एउटैको महानता हो त्यसैले सर्व सम्बन्धले स्मृति-स्वरूप बन्नु छ। यसैमा आनन्द छ नि? ब्राह्मण जीवन केको लागि हो? मज्जामा वा आनन्दमा रहनको लागि। त्यसैले यो अलौकिक आनन्द मनाऊ। आनन्दको जीवन अनुभव गर। अच्छा।

आज दिल्ली दरबारका छन्। राज्य दरबारका हौं वा दरबारलाई केवल हेर्नेहरू हौं? दरबारमा राज्य गर्ने र हेर्ने— दुवै बस्छन्। तिमीहरू सबै को हौं? दिल्लीका दुई विशेषता छन्। एक— दिल्ली, दिलारामको दिल हो, अर्को— गद्दीको स्थान हो। दिल हौं भने दिलमा को रहन्छ? दिलाराम। त्यसैले दिल्ली निवासी अर्थात् दिलमा सदा दिलारामलाई राख्नेहरू। यस्ता अनुभवी आत्माहरू अहिलेदेखि स्वराज्य अधिकारी सो भविष्यमा विश्व-राज्य अधिकारी हुन्छन्। दिलमा जब दिलाराम हुनुहुन्छ भने राज्य अधिकारी अहिले नै हुन्छौं र सदा रहन्छौं। त्यसैले सदा आफ्नो जीवनमा हेर— यी दुवै विशेषता छन्? दिलमा दिलाराम र फेरि अधिकारी पनि। यस्तो गोल्डन चान्स, गोल्डन भन्दा पनि डायमण्ड चान्स लिने कति भाग्यवान छौं। अच्छा।

अहिले त बेहद सेवाको धेरै राम्रो साधन मिलेको छ— चाहे देशमा होस् वा चाहे विदेशमा। जस्तो नाम छ त्यस्तै सुन्दर कार्य छ! नाम सुनेर नै सबैलाई उमंग आइरहेको छ— “सर्वको स्नेह, सहयोगले सुखमय संसार”! यो त ठूलो कार्य हो, एक वर्ष भन्दा पनि अधिक छ। जसरी कार्यको नाम सुनेर नै सबैलाई उमंग आएको छ त्यसैगरी कार्य पनि उमंगले गर्नेछौं। जसरी सुन्दर नाम सुनेर खुसी भइरहेका छौं, त्यसैगरी कार्य हुँदा सदा खुसी हुनेछौं। यो पनि सुनाएँ नि— प्रत्यक्षताको पर्दा हल्लिने अथवा खुल्ने आधार बनेको छ र बनिरहने छ। सर्वको सहयोगी— जस्तो कार्यको नाम छ त्यस्तै स्वरूप बनेर सहज कार्य गरिरह्यौं भने मेहनत निमित्त मात्र र सफलता पदमगुणा अनुभव गर्ने छौं। यस्तो अनुभव गर्नेछौं मानौं करावनहारले निमित्त बनाएर गराइरहनु भएको छ। मैले गरिरहेको छु— होइन। यसरी सहयोगी बन्दैनौं। करावनहारले गराइरहनु भएको छ। चलाउनेले कार्यलाई चलाइरहनु भएको छ। जसरी तिमीहरू सबैलाई जगदम्बाको स्लोगन याद छ— हुकुमीले हुकुम चलाइरहनु भएको छ। यही स्लोगन सदा स्मृति-स्वरूपमा ल्याएर सफलता प्राप्त गरिरहनेछौं। बाँकी चारैतिर उमंग-उत्साह राम्रो छ। जहाँ उमंग-उत्साह हुन्छ त्यहाँ सफलता स्वयं समीप आएर गलाको हार बन्छ। यो विशाल कार्यले अनेक आत्मालाई सहयोगी बनाएर समीप ल्याउने छ किनकि प्रत्यक्षताको पर्दा खुलेपछि यो विशाल मञ्चमा हरेक वर्गका पार्टधारीहरू प्रत्यक्ष हुनुपर्छ। हरेक वर्गको अर्थ नै हो— विश्वका सर्व आत्माहरूको भेराइटी वृक्षको संगठन रूप। कुनै पनि वर्ग नछुटोस् जसले फेरि गुनासो गरोस्— मलाई त सन्देश मिलेन भनेर। त्यसैले

नेतादेखि लिएर झुपडी छाप्रो सम्मका वर्गहरू छन्। पढेका उच्च भन्दा उच्च वैज्ञानिक र फेरि जो अनपढ छन्, तिनीहरूलाई पनि यो ज्ञान दिनु छ, यो पनि सेवा हो। त्यसैले सबै वर्ग अर्थात् विश्वका हरेक आत्मालाई सन्देश पुर्याउनु छ। कति ठूलो कार्य छ! यो कसैले भन्न सक्दैन— हामीहरूलाई त सेवाको अवसरै मिलेन। कोही बिरामी छ भने बिरामीले बिरामीको सेवा गरौस्, अनपढले अनपढलाई सेवा गरौस्। जसले पनि गर्न सक्छ सबैलाई अवसर छ। ठिकै छ, बोल्न सक्दैनौं भने मनसा वायुमण्डलद्वारा सुखको वृत्तिले, सुखमय स्थितिले सुखमय संसार बनाऊ। कसैले पनि बहाना बनाउन सक्दैन— मैले गर्न सकिदैन, समय छैन भनेर। उठ्दा-बस्दा १०-१० मिनेट सेवा गर। सहयोगको औंला त दिन सक्छौं नि? कतै जान सक्दैनौं, शरीर ठीक छैन भने पनि घरमा बसेर गर, सहयोगी बन्नु अवश्य छ। अनि सर्वको सहयोग मिल्नेछ। अच्छा।

उमंग-उत्साह देखेर बापदादा पनि खुसी हुनुहुन्छ। सबैको मनमा लगन छ— अब प्रत्यक्षताको पर्दा खोलेर देखाऔं भन्ने। आरम्भ त भएकौं छौं नि। अब सहज हुँदै जान्छ। विदेशका बच्चाहरूका योजनाहरू पनि बापदादाको पासमा पुगिरहेका छन्। स्वयं पनि उमंगमा छौं त्यसैले सर्वको सहयोग पनि उमंग-उत्साहले मिलिरहन्छ। उमंगलाई उमंग र उत्साहलाई उत्साह मिल्छ। यो पनि मिलन भइरहेको छ। त्यसैले खुब धुमधामले यो कार्यलाई अगाडि बढाऊ। जे पनि उमंग-उत्साहले बनाएका छौं, बाबाको, सर्व ब्राह्मणको सहयोगले, शुभ कामना-शुभ भावनाले त्यो अझै अगाडि बढ्दै जानेछ। अच्छा।

चारैतिरका सदा याद र सेवाको उमंग-उत्साह भएका श्रेष्ठ बच्चाहरूलाई, सदा हरेक कर्ममा स्मृति स्वरूपको अनुभूति गर्ने अनुभवी आत्माहरूलाई, सदा हरेक कर्ममा बाबाको सर्व सम्बन्धको अनुभव गर्ने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा ब्राह्मण जीवनलाई आनन्दको जीवन बिताउने महान आत्माहरूलाई बापदादाको अति स्नेह-सम्पन्न याद-प्यार स्वीकार होस्। अच्छा!

वरदान:- संगमयुगमा एको सयगुणा प्रत्यक्षफल प्राप्त गर्ने पदमापदम भाग्यशाली भव संगमयुग नै एको सयगुणा प्रत्यक्षफल दिने युग हो, केवल एकपटक संकल्प गर— म बाबाको हुँ, मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ तब मायाजित बन्ने, विजयी बन्ने नशा अनुभव हुन्छ। श्रेष्ठ संकल्प गर्नु— यो नै हो बीज र त्यसको सबैभन्दा ठूलो फल हो जुन स्वयं परमात्मा बाबा पनि साकार मनुष्य रूपमा मिल्न आउनुहुन्छ, यो फलमा सबै फल आउँछन्।

स्लोगन:- सच्चा ब्राह्मण ऊ नै हो जसको चेहरा र चालचलनबाट प्युरिटीको पर्सनालिटी वा रोयल्टीको अनुभव हुन्छ।

सूचना:- आज अन्तर्राष्ट्रीय योग दिवस हो। भोलि १८ जनवरी अव्यक्त दिवस हो। सबै जनाले तपस्याको लागि समय मिलाउनु हुने छ।